

Parish Information Bulletin

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 27 ΙΟΥΛΙΟΥ—3 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2024

Telephone Contact Numbers

St Vasilios Church
9387 7693

π. Ἀθανάσιος
9383 4151

π. Ἐφραίμ
0490 378 215

Website:
stvasiliosbrunswick.com

Ὁ π. Ἀθανάσιος και
ὁ π. Ἐφραίμ εἶναι
στήν Ἐκκλησία
Δευτέρα—Παρασκευή
ἀπο 4.00μμ—6.00μμ

ΚΥΡΙΑΚΗ 28 ΙΟΥΛΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Ματθ. 8: 28-34; 9: 1 7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στό κατηχητικό σχολείο γιά νά μάθουν γιά τό Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 29 ΙΟΥΛΙΟΥ	9.00 πμ— Ιερό Μυστήριο του Ευχελαίου 10.00 πμ—Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall
ΤΕΤΑΡΤΗ 31 ΙΟΥΛΙΟΥ	5.00 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο
Ο Παρακλητικός Κανόνας εις την Παναγία για τον Δεκαπενταύγουστο θά τελείται καθημερινά στις 5.30μμ.	
ΠΕΜΠΤΗ 1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ Ἀρχὴ νηστείας Δεκαπενταύγουστου	5.30 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο ★ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ 8.00—9.00μμ στό Hall τῆς Ἐκκλησίας.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 2 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ	5.30 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο
ΚΥΡΙΑΚΗ 4 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ	Ἑυαγγελικά Ἀναγνώσματα— Ἐπιστολή— Ρωμ. 12: 6-14 Ἑυαγγέλιο— Ματθ. 9: 1-8

Ὁ Ἅγιος Παῖσιος κατά τὴ νηστεία τοῦ Δεκαπενταύγουστου

ΑΓΙΟΣ ΠΑΙΣΙΟΣ: Οι ἄνθρωποι ὅταν δυσκολευόμαστε στη ζωὴ μας ζητάμε βοήθεια ἀπὸ τοὺς

Αγίους καὶ τὴν Παναγία. Για ποιο λόγο ὅμως ἄλλοτε ανταποκρίνονται στὶς παρακλήσεις μας καὶ ἄλλοτε ὄχι;

Γέροντα, γιατί ἡ Παναγία ἄλλοτε μου δίνει ἀμέσως αὐτὸ που τῆς ζητῶ καὶ ἄλλοτε ὄχι;

-Ἡ Παναγία, ὅποτε ἔχουμε ἀνάγκη, ἀπαντᾷ ἀμέσως στὴν προσευχή μας· ὅποτε δὲν ἔχουμε, μας ἀφήνει, γιὰ νὰ ἀποκτήσουμε λίγη παληκαριά.

Ὅταν ἦμουν στὴν Μονὴ Φιλοθέου, μιὰ φορὰ, ἀμέσως μετὰ τὴν ἀγρυπνία τῆς Παναγίας με ἔστειλε ἕνας Προϊστάμενος νὰ πᾶω ἕνα γράμμα στὴν Μονὴ Ἰβήρων. Ὑστερα ἔπρεπε νὰ πᾶω κάτω στὸν Ἀρσανά τῆς Μονῆς καὶ νὰ περιμένω ἕνα γεροντάκι που θὰ ἐρχόταν με τὸ καραβάκι, γιὰ νὰ τὸ συνοδεύσω στο μοναστήρι μας, ἀπόσταση μιάμιση ὥρα με τὰ πόδια.

Ἦμουν ἀπὸ νηστεία καὶ ἀπὸ ἀγρυπνία. Τότε τὴ νηστεία τοῦ Δεκαπενταύγουστου τὴ χῶριζα στα δύο· μέχρι τῆς Μεταμορφώσεως δὲν ἔτρωγα τίποτε, τὴν ἡμέρα τῆς Μεταμορφώσεως ἔτρωγα, καὶ μετὰ μέχρι τῆς Παναγίας πάλι δὲν ἔτρωγα τίποτε.

Ἐφυγα, λοιπόν, ἀμέσως μετὰ τὴν ἀγρυπνία καὶ οὔτε σκέφθηκα νὰ πάρω μαζί μου λίγο παξιμάδι. Ἐφθασα στὴν Μονὴ Ἰβήρων, ἔδωσα τὸ γράμμα καὶ κατέβηκα στὸν Ἀρσανά, γιὰ νὰ περιμένω τὸ καραβάκι. Θὰ ἐρχόταν κατὰ τὶς τέσσερις τὸ ἀπόγευμα, ἀλλὰ ἀργοῦσε νὰ ἔρθει.

Ἀρχισα ἐν τῷ μεταξύ νὰ ζαλίζομαι. Πιο πέρα εἶχε μιὰ στοίβα ἀπὸ κορμούς δένδρων, σαν τηλεγραφόξυλα, καὶ εἶπα με τὸν λογισμό μου: «Ἀς πᾶω νὰ καθίσω ἐκεῖ που εἶναι λίγο ἀπόμερα, γιὰ νὰ μὴν με δεῖ κανεὶς καὶ ἀρχίσει νὰ με ρωτᾷει τι ἔπαθα».

Ὅταν κάθισα, μου πέρασε ὁ λογισμὸς νὰ κάνω κομποσχοίνι στὴν Παναγία νὰ μου οικονομήσει κάτι. Ἀλλὰ ἀμέσως ἀντέδρασα στὸν λογισμό καὶ εἶπα: «Ταλαίπωρε, γιὰ τέτοια τιποτένια πράγματα θὰ ενοχλεῖς τὴν Παναγία;». Τότε βλέπω μπροστά μου ἕναν Μοναχό. Κρατοῦσε ἕνα στρογγυλὸ ψωμί, δύο σύκα καὶ ἕνα μεγάλο τσαμπὶ σταφύλι. «Πάρε αὐτὰ — μου εἶπε- εἰς δόξαν τῆς Κυρίας Θεοτόκου» καὶ χάθηκε. Ε, τότε διαλύθηκα. Με ἔπιασαν τὰ κλάματα, οὔτε ἤθελα νὰ φᾶω πια! Πα, πα! Τι Μάνα εἶναι Αὐτή! Νὰ φροντίζει καὶ γιὰ τὶς μικρότερες λεπτομέρειες. Ξέρεις τι θὰ πει αὐτό!

agiospatrokosmas.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Τήν τραγική κατάσταση δύο ανθρώπων περιγράφει στήν εὐαγγελική περικοπή πού ἀκούσαμε σήμερα ὁ Εὐαγγελιστής Ματθαῖος. Πρόκειται γιά τήν περίπτωση δύο ανθρώπων οἱ ὅποιοι, γιά λόγους πού μόνον ὁ Θεός γνωρίζει, εἶχαν καταληφθεῖ ἀπό δαιμόνια.

Τούς ἀνθρώπους αὐτούς συνάντησε ὁ Κύριός μας, ὅταν μέ τούς μαθητές Του πῆγε στήν περιοχή τῶν Γαδάρων, μιά ἡμιεὼλαττική περιοχή γιά νά κηρύξει.

Ποιά ἦταν ἡ κατάσταση τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν; Ἐπειδὴ τό ἴδιο γεγονός περιγράφουν καί οἱ δύο ἄλλοι εὐαγγελιστές, ὁ Λουκᾶς καί ὁ Μάρκος, θά δανειστοῦμε καί ἀπό αὐτούς τήν περιγραφή πού δίνουν. Ἦταν γυμνοί, ἐπιθετικοί σέ ὅσους διέρχονταν ἀπό τήν περιοχή τους, εἶχαν δύναμη ὑπερφυσική, ἀφοῦ οὔτε ἄλυσίδες οὔτε ἄλλο μέσο ἀκίνητοποίησης μπορούσε νά τούς συγκρατήσει, κατοικοῦσαν σέ μνήματα, περιφέρονταν ἀλλόφρονες στίς ἐρημιές καί τέλος προκαλοῦσαν πληγές στό σῶμα τούς ἀφοῦ κατακόπτονταν μέ λίθους. Ἦταν “χαλεποὶ λίαν” ὅπως συνοψίζει τήν κατάστασή τους ὁ εὐαγγελιστής Ματθαῖος.

Ἄραγε θά μπορούσε νά υπάρξει καλύτερη περιγραφή ἀπό αὐτήν γιά τήν κακία τοῦ διαβόλου καί τήν κατάσταση στήν ὁποία ὁδηγεῖ τούς ἀνθρώπους πού βρίσκονται στήν κυριαρχία ἢ τήν ἐπιρροή του; Ἀσφαλῶς ὄχι.

Τό πρῶτο πού ὁ διάβολος ἐπιδίδκει ἀδελφοί μου, εἶναι νά γυμνώσει τόν ἄνθρωπο. Κατά τό μυστήριο τοῦ Βαπτίσματος ἐνδυσάμεστε τόν ἴδιο τόν Χριστό: «Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε». Τήν ἀπέκδυση τοῦ Χριστοῦ εἶναι λοιπόν τό πρῶτο πού θέλει νά ἐπιτύχει ὁ διάβολος. Ἐάν τό ἐπιτύχει αὐτό -καί στό βαθμό πού θά τό ἐπιτύχει- τότε ὁ ἄνθρωπος δέν μπορεῖ πιά νά συγκρατηθεῖ οὔτε μέ ἄλυσίδες οὔτε μέ χειροπέδες. Ὡς ἄλυσίδες καί χειροπέδες νά ἐννοήσουμε τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, οἱ ὁποῖες μᾶς συγκρατοῦν ἀπό τίς ὁδοῦς τῆς πολύμορφης ἁμαρτίας ἀλλά καί μᾶς στερεώνουν μέ ἀσφάλεια στήν πέτρα τῆς ζωῆς, τό Χριστό. Ὅμως καί ἡ μορφή τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος παραδίδεται στό διάβολο καί γεμίζει ἀπό τή σατανική ἐνέργειά του ἀλλοιώνεται. Παύει νά εἶναι φωτεινό, ἥρεμο, γαλήνιο. Ὁ Χριστός, τό φῶς καί ἡ ἀλήθεια, ἡ εἰρήνη ἢ «πάντα νοῦν ὑπερέχουσα», φεύγουν καί ὁ ἄνθρωπος γεμίζει πιά ἀπό τό σκοτάδι, τήν ταραχή, τόν φόβο, τό ἀνειρήνευτο τόσο μέ τόν ἑαυτό του, ὅσο καί μέ τούς ἄλλους, τό σκοτάδι γενικότερα τοῦ διαβόλου. Κατοικία τώρα τοῦ ἀνθρώπου γίνονται τά μνήματα, ὁ χῶρος ὅπου κατεξοχὴν εὐαρεστεῖται νά εὐρίσκεται ὁ διάβολος.

Τά μνήματα εἶναι ὁ χῶρος τοῦ θανάτου, τῆς φθορᾶς, τῆς ἀπελπισίας. Εἶναι οἱ ἰδέες, ὁ τρόπος ζωῆς τῶν μακρὰν τοῦ Χριστοῦ ἀνθρώπων, ἡ ψευδαίσθηση πού ἔχουν ὅτι ζοῦν, ἐνῶ εἶναι νεκροὶ πνευματικά. «Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῆς, καί νεκρὸς εἶ», ὅπως ὁ Κύριος βεβαιώνει στό βιβλίο τῆς Ἀποκαλύψεως (3,1).

Πόσο ἀλήθεια μοιάζει ἡ ἐποχή μας μέ τίς καταστάσεις αὐτές! Δυστυχῶς καί σήμερα ζοῦμε σάν νά μήν ἦρθε ποτέ στή γῆ ὁ Χριστός, σάν νά μή ἀναστήθηκε, σάν νά μή κατάργησε τόν θάνατο, σάν νά μή ποδοπάτησε τό διάβολο καί τό κράτος του. Ἡ βία, τό μίσος, ἡ αὐτοκαταστροφή, τό παράλογο τῆς ζωῆς, ἡ σύγχρονη εἰδωλολατρία εἶναι μορφές δαιμονισμοῦ στήν ζωὴ μας, γιά νά νά μήν ἀναφερθοῦμε στή φανερὴ καί ἀπροκάλυπτη σατανολατρεία, τῇ μαγείᾳ, τῇ μαντεῖᾳ καί ἄλλα παρόμοια. Νά προσθέσουμε σέ αὐτά καί τὴν ἄρνηση τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου νά ἀποδεχθεῖ τὴν ὑπαρξη τοῦ διαβόλου; Σίγουρα, δέν θά βροῦν τόν διάβολο ὅσοι τόν ψάχνουν ἀκόμη στίς τερατόμορφες παραστάσεις ἄλλων ἐποχῶν, γιά νά τούς φοβίσει καί νά τούς τρομάξει. Δυστυχῶς, ὅμως, αὐτός ὑπάρχει καί κρύβεται πάντοτε μέσα στήν δύναμη τοῦ πολύμορφου κακοῦ ποῦ μᾶς βασανίζει καί μᾶς ταλαιπωρεῖ, ποῦ μᾶς τυραννᾷ καί μᾶς καταδυναστεύει. Ἡ οὐσία ἄλλωστε τοῦ δαιμονικοῦ στοιχείου εἶναι ἡ ἄρνηση τῆς ζωῆς, ἡ καταστροφή καί ὁ μηδενισμός της. Ὁ ἀδιάφορος πνευματικά ἄνθρωπος, ἀνυποψίαστος στήν παρουσία τοῦ διαβόλου καί εὐάλωτος στήν πανουργία του, παρασύρεται. Ὁ πνευματικός ὅμως ἄνθρωπος ὄχι. Γνωρίζει τὴν παρουσία του καί τίς μεθοδεῖες του καί ἀγωνίζεται ἐναντίον του.

Πῶς ὅμως ὁ διάβολος κατανικᾶται; Πῶς ὁ ἄνθρωπος γίνεται ἀπρόσβλητος ἀπὸ τίς ἐπιθέσεις του, ἀλλά καί πῶς θεραπεύεται ὅταν ἡττηθεῖ σέ κάποια ἀπὸ αὐτές; Μόνο μέ ἓνα τρόπο. Μέ τὴν ἐπίκληση τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μέ τὴν ἀποδοχή, ὡς τρόπου ζωῆς, τοῦ λυτρωτικοῦ ἔργου τοῦ Κυρίου μας. Ὅπως στή σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ ὁ Κύριος ἔδωξε τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοὺς πάσχοντες, ἔτσι μπορεῖ μέ ἓναν μόνο λόγο, μέ μόνη τὴν παρουσία Του, μέ μόνη τὴν ἐπίκληση τοῦ ἁγίου Ὀνόματός Του, νά μᾶς ἀπαλλάξει ἀπὸ τὴ δαιμονικὴ ἐνέργεια. “Ἰησοῦ ὀνόματι μᾶστιζε πολέμιους”, μᾶς συμβουλεῖ ἡ Ἐκκλησία μας. Ἐπίσης μέ τὴν μυστηριακὴ ζωὴ καί τὸν ἀγῶνα τῆς ἀπόκτησης τῶν ἀρετῶν καί κυρίως τῆς θεοποιοῦ ταπεινώσεως. Ἡ σοφία τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας καί κυρίως τῶν ἀσκητῶν τῆς ἐρήμου ἀποδεικνύεται πολὺτιμος θησαυρὸς καί ὅπλο στὰ χέρια τῶν ἀγωνιζομένων χριστιανῶν στό σημεῖο αὐτό. Καί δέν μᾶς ἀπαλλάσσει ὁ Κύριος μόνο ἀπὸ τὴν κακοποιὸ δράση τοῦ διαβόλου. Ἀλλά καί μᾶς εἰσάγει στό χῶρο τῆς Βασιλείας Του. Στό χῶρο τῆς Ἀλήθειας καί τοῦ Φωτός. Στό χῶρο τῆς διαρκοῦς παρουσίας Του καί τῆς συνεχοῦς κοινωνίας μέ τὸν καθένα μας.

Ἀδελφοί μου. Μπορεῖ ὁ διάβολος νά φαίνεται παντοδύναμος, ὅμως δέν εἶναι ἔτσι. Ὁ χαρακτηρισμός του ὡς μυρμηκολέοντος εἶναι τόσο ἐπιτυχημένος καί τὸν περιγράφει θαυμάσια. Ἐχει τὴν ὄψη λέοντος ὠρουμένου καί ἀπειλητικοῦ, ὅμως δέν εἶναι παρὰ ἓνα μυρμηγκάκι πού μέ ἓνα μόνο φύσημα ἐξαφανίζεται. Ἐμεῖς ἂς στραφοῦμε πρὸς τὸν Κύριό μας. Ἄς γεμίσουμε τὴν ὑπαρξὴ μας μέ τό φῶς Του. Μὴ μιμηθοῦμε τοὺς κατοίκους τῶν Γαδάρων πού προτίμησαν τὰ γουρούνια πού ἐξέτρεφαν, δηλαδὴ τὰ βρωμερὰ πάθη, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸν Ἀπόστολο τῶν Ἐθνῶν Παῦλο, “αἰσχρὸν ἐστὶ καὶ λέγειν” (Εφ. 5, 12), ἀπὸ τὸν Κύριό μας. Ἄς μιμηθοῦμε τὸν Ἄσωτο υἱὸ τῆς γνωστῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς, ὁ ὁποῖος ἐγκατέλειψε τοὺς χοίρους πού ἔβοσκε, καί ἐπέστρεψε ἐν μετανοίᾳ στό Πατρικὸ σπίτι.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί. Νά θυμόμαστε ὅτι ὁ Κύριός μας καί Θεός, ὁ γλυκύτατός μας Ἰησοῦς εἶναι ἡ ζωὴ, ἡ ὁδός, ἡ ἀλήθεια, τό φῶς τοῦ κόσμου. Αὐτός πού διώχνει τὰ σκοτάδια τῆς ἁμαρτίας καί ἐκμηδενίζει τὸν εἰσηγητὴ καί ἐφευρέτη τῆς διαβόλου. Ὅμως νά προσέξουμε κάτι. Δέν φθάνει μόνο νά ἀναγνωρίσουμε τὴν δύναμή Του (αὐτό τό κάνουν καί οἱ δαίμονες), ἀλλά νά αἰσθανθοῦμε τὴν ἀγάπη Του καί νά ἀναποκριθοῦμε σέ αὐτήν, γιά νά ζήσουμε καί νά σωθοῦμε. Ἀμήν.

π. Δημήτριος Καπρινιώτης

ἐφημέριος Ἀγ. Σεραφεῖμ καί Ἀγ. Δώδεκα Ἀποστόλων